

מסורת הש"ס

(א) לעיל עב: מזר יב:;
(ב) [לקמן עו:], (ג) [שייך
עוד לדף עד:], (ד) [ע"כ
שייך לדף הקודם], (ה) [כל
זה טעות הדפוס], (ו) [שייך
לע"ב],

תורה אור השלם

1. כָּל נָדָר וְכָל שְׁבַעַת
אֲסָר לַעֲנֹת נַפֶּשׁ אִשָּׁה
יִקְיֶמְנוּ וְאִשָּׁה יִפְרֹנוּ:
במדבר ל יד

הגהות הב"ח

(ח) גמ' מדיקתני בין
 סעשה: (ז) רש"י ד"ה
 ומאי תניא כוותיה דרבי
 אמי ממאי: (ג) ד"ה
 מתניתין וכו' דטעמא וכו'
 מדקא קרי ליבמה אשה
 אלמא וכו' ומדקאמר
 הכא דליכא כ"ל וד"ל:
 (ד) ד"ה מיחל וכו' משום
 דהפר:

מוסף רש"י

כל הנדרים כו' הרי הן
קיימין לא אמר כלום.
דעדיין לא בא הנדר לעולם
והיאך יכול לקיימו (דעיד
עוב:). לא בא לכלל הקם
לא בא לכלל הפר.
הלכך לא מצי מפר אלא
לאחר שנדרה שצא לכלל
הקם (לקמן עו:).

פירוש הרא"ש

[illegible]

חיילי כלל:

רעז"י

נערה המאורסה פרק עשירי נדרים

ומאי סניא כווסיה ^(א). ממאי משכחין הכא דתניא כוותיה דר' אלמי דכעשהה זה מאמר פליגי: **מדקאמי ר"ע אומר כלום חלקנו צין יבס כו' צין שעשה זה מאמר כו'.** מכלל דשמעיה ליה לר"א דאמר דכעשהה זה מאמר יפר וזהכי מהדר ליה ר"ע הכי: **א"ר.** מדקאמר ר' אליעזר דירשא משנכנסו לרשותו נגמרה לו לאשה שיש לו חלק זה וכו' אינו דין שחגמר לו ואי דלא קדיש דלא עשה זה מאמר מאי נגמרה לו איכא: **אי אפס מודה.** שאפילו עשה זה מאמר שאין חייבין עליה סקילה כגמרה המאורסה הלכך לגבי נדרים נמי לא הוי חלרוסה וזהכי אינו יכול להפיר לה: **מפניסין נמי דיקא.** כרבי אמר ^(ב) טעמא דר"ע דאמר דצבריתא וכשאר דברים כן נדרים משום סקילה הוא דקאמר: **דקמי אין כיצמה גמורה לאישה.** מדקא קרי לה כיצמה אשה חלומא כעשהה זה מאמר עסקין ומדאמר הכי דליכא נמי להקיש לחרוסה שמע מינה דקשום סקילה הוא דקאמר ר"ע דאינו מפר כשם שמפר לחרוסה: **מתני' הרי כן קיימין לא אחר כלום.** דנדרים שלא בצלו לעולם אינו יכול לקיים: **שכחו לכלל איסור.** שכבר נדרה וקא חיל עליה אפילו הכי מפר כ"ס דמפר אותן שלא בצלו לכלל איסור כשיצאו דעדיין לית בהו משא. אבל לענין קיום אי אפשר שידון כך

נדדרים שכבר באו לכלל איסור דין הוא שיקיים הלכה לא אמר כלום
לדברי הכל: אם שלא בא לכלל הקס. שעדיין לאו באו לעולם ואי
אפשר לקיימו כדקמתי דכי אמר הרי הן קיימין לא אמר כלום:
אינו בא לכלל הפס. דאינו יכול להפס: גמ' מיתל חיילי. עלה
ובטלי לאתמר משום (ו) דהפסה קודם לכן: או דילמא לא
חיילי כלל. דהפסה דעבד קא מהניא ללא חיילא עלה שום נדר:
דאי

ר"ז עה.

א) תניא כווסיה דר' אמי. דלוקומה [עד]. להא דר' אליעזר כשעשה זה מאמר: מה אשה שאין לו חלק בה עד שלא תבא לרשותו. דהיינו ארוסה: משנבא לרשותו. היינו משקדשה והיינו לישנא דמשנבא דלילו נשואין בלשון כניסה מדכר להו תנא דתתן [לעיל עג.]: עד שתכנס לרשותו: נגמרה לו. לענין הפרת נדרים דמפר שבותפומיה: דל"א אשה שיש לו חלק בה עד שלא תבא לרשותו. דהיינו יבמה שהיה לו חלק בה משום זיקה קודם שעשה זה מאמר: זה משנבא לרשותו. דהיינו כשעשה זה מאמר אינו דין שתגמר לו ויהא זכאי יבם להפר נדריה בשותפות: כשאר דברים כן נדרים. משאר דברים אתה למד שאין היבם מפר נדריה שהרי לשאר דברים אינה כרוסה ואפילו עשה זה מאמר וכדמפרש לקמן אף להפרת נדרים כן שאינה כרוסא וזו מפר נדריה אפילו בשותפות: חזל עליך כן עזאי. על עמנו היה דורא מפני שלא שימש את ר"ע: מאי תניא כווסיה דר' אמי. דלוקומה כשעשה זה מאמר היכא תניא כווסיה: דקסי בין שעשה זה מאמר. אלמא שמעיה ר"ע לר"א דשעשה זה מאמר מיירי: אי נמי מרישא. דקתי משכנסה לרשותו נגמרה לו. האי לישנא לאו דוקא דנדרה ליה לאמרי אשה שיש לו חלק בה עד שלא תבא לרשותו

משפחת לרשותו אינו דין שמגמר לו אלול ריש מילתא נקט: מאי כשא
דברים בן דברים דקפני. מאי יתבו אונן דברים דקא יליף דברים
מנייניהו: שאין חייבין עליה סקילה. שאין חייבין על היצמה סקילה
וואפילו עשה בה מאמר. אלמלא לא עדיף מאמר דיצמה כדקדושין
לדורו: למפנין נמי דיקא. דמחזין סקילה קא מייתי רביה:
באם שארופה גמורה לאישה. לדורו: בסקילה אף וימתה: ורעננה
הלכה קי"ל כר"ע דלוינו מפר לא לאחד ולא לשנים דאע"ג דקיי"ל
בא למימר ה"מ מקמי דאייתי לה הך ברייתא אבל בתר דאייתי לה
היצמה גמורה לאישה שאין חייבין עליה סקילה כנערה המאורסה
דברו ליה מדי נקטינן כוותיה וכן פסק הרמב"ן ז"ל. ומסתפקא לי
לא ולא דענא אכרעותא בזה מילתא. מיה מסתברא לי דנדרים
יבא ארוס מת דבעל ותרוקנה רשות לאב והכא כיון דלא זכי יבס
בצותי בעלי התוס' ז"ל בזההיא דב"ש סברי שנדרים נמי שגורא לארוס
כיון דנכרא לארוס ראשון לא זכי בזה ארוס אחרון ואע"ג דליחיה לארוס
זכי בצאי נפשי וליכא ארוס לדידן נמי יבס כיין דלא זכי שנדרים ארוס
זכי מה שגורא לי בזה ולענין מעשה כריך עיין ודקיהו דבברי האשונים
זכי עשה שאלא מכאן ועד שאלא ממקום פלוני. ויינו דקתני מכאן
זכי מפר לה מהשתא דחייס דלמא בעדור אללה תדור דברים שיראה
זכי קיימאן לא אחר גלוס. דדוקא לענין הפרה אחר ר"א מופר משום קי"
דברים שבאו לכלל איסור שהם חוקים ביותר שכבר חלו לא יפר דברים
דנדה דאשכחן דנדרים שחלו דחמירי מני לקוימי מאן לימא לן הכי
זכי: לא בא לכלל הקס. דברים שלא חלו: לא בא לכלל הפור. דאע"ג
ר"א דלמא דמני מפר נדרים שחדר מי אמרנה: לא דאפסי' דברים
זכי לא דלמא לא חיייל כלל כיון שהפסל לא קודם שנדרה: (א) דאפסי' דברים
זכי אי אמרת חייילן וצטילן הויא תפיסותא דנדה דצטילי להו מדי
ה דקאמרה קאמר ואי לא חיייל ליכא חששא הלכך לא הויא התפסה.
ואי דצטילן לן בריש מחילתין (דף יא:) היכא דמנח בשר שלמים לאחר
ואי דצמעי' קרא קמתפסין ואסור או דזהיתר' דהשתא קמתפסין ושרי
זה כזה ומש"ה אמר דכמו שהוא זה עכשיו קאמר אבל הכא שזו
מת דקאמרה קמתפסין והכי מוכחא סוגיין דמזירות שנכתבו בסמוך
פסיס בזה כי אצטיל נדרא קמא אצטיל נמי האי דדינא דמתפסין הכי
מי ואני כוין נזירין הותר אחד מהן הותרו כוין ולעיל נמי בפ' ד'
נדר כוין ולאו קושא' היא כלל דלא איתמר הותר א' מהן הותרו
אגלי מילתא שלא היה כאן נדר מעולם וצטלה זה התפסה דבתרא
איך בציטוריייהו קיימי שאין התפסה שלהם צטלה בכך וגמרה דתרא

דיא

עין משפט
נר מצוה

מזמור א ב מ"י פ"ג מהל'
נדריס הלכה ט סמג
גלחין רמב טוש"ע י"ד
סימן רלד סעיף כח:

תוספות

[illegible]

גמ' איבעיא להו [לר"א] מיחל חיילי נדרי אשתו ובמלו. פי' כשהפר לה נדרי' שעמידה לידור [מיחל חיילי] וצטלי, מי אמרינן דחיילי וצטלי אחר שחלו שהרי הפר: